

"לשנות את השפה ביחס לשכול הישראלי"

בשבוע הבא יצויין 'שבוע המודעות לשכול האזרחי', שבו יוכל הציבור הישראלי לחבק את משפחות השכול. כדי לקדם יעדים אלה הקימה עמותת 'יקיר לי' את מיזם 'היום השמיני'

רם אבירז | פורסם 23/03/22 | 17:34 | עודכן 23/03/22

ברוריה ופיני רבינוביץ ליד ציור דיוקן של דסי ז"ל צילום: באדיבות המשפחה

כשמדברים בישראל על 'הורים שכולים', הדעת נוטה מיידיית להורים שאיבדו את בניהם במערכות ישראל, או בפיגועי טרור למיניהם. הורים אלו מקבלים בדרך כלל מהמדינה ומהחברה את החיבוק החזק ביותר. לב העם כולו איתם.

אבל יש גם הורים שכולים, שאיבדו את היקר להם בנסיבות אחרות, פחות הירואיות. הכאב שלהם לא פחות קהה, סבלם לא קל יותר משל הורים אחרים.

שכול הוא שכול הוא שכול - זוהי הנחת היסוד שעליה מושתתת פעילותה של עמותת 'יקיר לי', שמפעילה החל מיום ראשון הקרוב, כ"ד באדר, 27 במרץ, את 'שבוע המודעות לשכול האזרחי', שיימשך עד לשבת הבאה, א' בניסן. בשבוע המודעות יוכל הציבור הישראלי לחבק את משפחות השכול האזרחי, הזקוקות כל כך לתמיכה ועידוד, אהדה ותשומת לב, אוזן שומעת והבנה למצוקה העמוקה בה שרריות משפחות השכול האזרחי כל ימות השנה.

המשפחות הכואבות הללו פזורות ברחבי הארץ, ולהן חוויה משותפת של אובדן לא צפוי של בן משפחה - ממחלה, תאונה או אסון טראגי כלשהו. בכל שנה נפטרים בישראל מעל 1,400 ילדים, נוער וצעירים, ממחלות, תאונות ואסונות טרגיים, המשאירים אחריהם הורים ואחים כואבים. וככל שחולף הזמן, הפצע העמוק שנפער בנשמתם, אינו מגליד אלא מעמיק. ככל שחולף הזמן גובר הרצון של המשפחות שישמעו ויספרו על הילדים שלהן. שהמתנה שהביאו עימם הילדים לעולם, תהיה נוכחת גם לאחר הסתלקותם בגיל צעיר.

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה							
איפוס הגדרות	הצהרת נגישות	דיווח הפרה	מופעל על ידי					

והרבה תהליכים. ככל שיותר אנשים פרטיים, אנשי מקצוע וארגונים יעסקו בכך, כן ייטב".

פיני רבינוביץ החל את פעילותו בעקבות פטירתה של דסי ז"ל. "דסי זכתה להיכנס לליבותיהם של אנשים רבים במאבקה למען זכותם של החולים לקבל חוות דעת רפואית שניה ויחס הוגן, ולמרות שלא הכניעה את המחלה, זכאי כל אדם היום ליהנות כחוק מפירות מאבקה ולקבל לבקשתו חוות דעת רפואית שניה. דסי מהווה מאז עבורי ועבור רבים אחרים, מקור השראה בלתי נלאה לתיקון ולעשייה חברתית".

השבת יקרא עם ישראל את פרשת שמיני, הפותחת במילים 'ויהי ביום השמיני...'. ובה גם מסופר על אהרון הכהן שמאבד את שני בניו, נדב ואביהוא. פיני רבינוביץ זוכר את 'היום השמיני' הפרטי שלו: "למרות כל התמיכה הגדולה והחיבוק שקיבלנו מהקהילה, ביום שקמנו מהשבעה הרגשנו, עפעס, קצת לבד. הבנתי שצריך לגייס הרבה כוח ותמיכה כדי להרכיב חזרה את הפאזל שהתפרק בזמן מחלה של ילד ובעיקר לאחר השבעה. ולכן קיבלתי על עצמי, בין ההחלטות הראשונות שלאחר השבעה, להקים מיזם שידאג ללוות משפחות שילדיהן נפטרו ממחלות".

לדברי פיני, החברה הישראלית מצפה מהורים שכולים לילד חולה שהלך לעולמו מחמת מחלה, תאונה או אסון טראגי אחר, שיתעשתו בכוחות עצמם וימשיכו הלאה, ישקעו שוב בטרדות החיים. "אבל הורה שאיבד ילד", אומר רבינוביץ ומדבר על בסיס ידע אישי, "לא ממשיך את חייו באופן רגיל. אין יום שזה לא רודף אותך".

פיני רבינוביץ למד בדרך הקשה, שלא בטובתו, שהדבר הראשון החשוב להורים שכולים בקומם מהשבעה, שהם לא לבד בסיפור הזה. שיש עוד הרבה משפחות בישראל שמבינות לליבן ושמותר להן להגיד לעצמן ולסובבים אותם: 'אני הורה שכול'.

"חשוב לנו", אומר רבינוביץ, "שיידעו בציבור הרחב שיש דבר כזה שנקרא שכול אזרחי. וזה לא כדי לקבל נקודות מסכנות או לסחוט תקציבים. זה כדי לקבל הכרה ושם, למה שמתרחש בתוך לבם של בני המשפחה שנותרו מיותמים מיקירם. שלא יצפו מאיתנו שנדחיק את האסון או נעמיד פנים שהכל בסדר".

לארגן יום זיכרון מיוחד ואולי שבת שנתית לטובת משפחות השכול האזרחי

רבינוביץ אינו מקנא ביחס המופלא ומעורר ההשראה שמעניק הציבור הישראלי לחללי צה"ל: יום הזיכרון הלאומי, מיזמי ההנצחה, התמיכה לאורך עשרות שנים, ועוד. לאיש מקרב בני המשפחות שספגו מהלומת שכול אזרחי אין שמץ של ביקורת על כך. הם רק מבקשים להרחיב את מעגל התמיכה הנפלא הזה עוד מעט.

מהו היעד המרכזי של עמותת 'יקיר לי'?

פיני רבינוביץ: "היעד הבסיסי הוא לשנות את השפה ביחס לשכול האזרחי. אבל גם מעבר לכך: לאפשר למשפחות שכולות לצאת מהסגר למרחב, להכיר במצוקה של עצמם ולאפשר להם לטפל בעצמם ולשקם את חייהם. שאנשי מקצוע וסגל רפואי יידעו כיצד ללוות שכול. שבתוך הקהילות המקומיות יהיו מגגנוני תמיכה. שנוכל להשפיע על חקיקה רגישה. שאנשים שנפטרו על רקע אזרחי יזכו להכרה ולהנצחה הראויה להם".

רבינוביץ אומר שקשת המטרות של העמותה רחבה מאוד: "להשפיע על השיח הציבורי בסוגיות השכול על ידי רתימת הורים שכולים ומנהיגי קהילות, להשפיע על החקיקה דרך לובי שיפעל בדרך של יצירת קשרים אישיים עם ח"כים, לארגן יום זיכרון מיוחד ואולי שבת שנתית לטובת משפחות השכול האזרחי, ולהטמיע בקהילה את תודעת השכול האזרחי: חשוב שחברים בקהילה יידעו ויכירו את המשפחות השכולות וייצרו איתן קשר סביב יום השנה. חשוב ששכנים יוכלו לגשת בלי חשש ובלי מבוכה ויתנו יד תומכת. חשוב שמורה יכיר שיש בכיתה שלו ילד שאיבד אח וצריך לשים לב אליו, ושהוא ומשפחתו לא לבד בסיפור הזה".

כדי לקדם יעדים אלה הקימה עמותת 'יקיר לי' את מיזם 'היום השמיני' שנועד לקדם שילוב כוחות ויכולות של הקהילה כדי לחזק את החוסן המשפחתי באמצעות מעטפת רב טיפולית החל מן היום שאחרי השבעה, בידי מטפלים שיוכשרו לכך. המיזם, אומר רבינוביץ, נועד לתת פתרון וראיה כוללת לרבדים המשפחתי, המשפטי, הפינגסי והקהילתי – מול המשפחה שחוותה זה עתה שכול וקמה ממנו, לאחר השבעה, שבורה ורצוצה.

מה אתם, עמותת 'יקיר לי' מציעים ליישם במסגרת שבוע המודעות לשכול האזרחי?

פיני רבינוביץ: "במהלך שבע המודעות כל אדם או קהילה מוזמנים לבחור את המועד המתאים להם במהלך השבוע או השבת לציון שבוע המודעות, ולבחור את הדרך המתאימה לעסוק בנושא. אנו מציעים סל כלים המכיל תכנים ודפי לימוד ושיח משפחתיים או קהילתיים, דף הצעות לפעילות

מופעל על ידי

אהרון, כפי שנקרא השבת בפרשת 'שמיני'.

תגיות:

גיליון 667 | הורים שכולים | המשפחות השכולות | מצב הרוח